

Jerusalem den 7 juni 2014

Kära vänner!

Denna gång kommer nyhetsbrevet att bli ovanligt personligt. Det beror på att jag just passerat en viktig milstolpe i livet, som i viss mån kommer att påverka min fortsatta livsvandring. Därför vill jag gärna berätta lite om hur mina närmaste planer ser ut.

När vi är yngre förpassar vi nog lätt pensionsåldern till en fjärran framtid. Men när vi väl passerat det där magiska åldersstrecket och blickar tillbaka, ter sig tiden för de flesta som lika kort som den tedde sig lång när vi hade livet framför oss. Strindberg lär ha sagt att "tiden går fort när den väl har gått, men medan den pågår, går den långsamt."

En födelsedag innebär väl i och för sig ingen större förändring i livet. Den utgör bara en påminnelse om tidens gång, att år läggs till år i en allt snabbare takt. Någon enstaka födelsedag kan visst markera en förändring - framför allt 18-årsdagen när vi blir myndiga och nya möjligheter plötsligt öppnas för oss. Men annars är de riktigt stora förändringarna i livet knappast knutna till något särskilt åldersstreck - den dag vi avslutar en utbildning och börjar arbeta, byter jobb, flyttar,

ingår äktenskap och kanske får barn och barnbarn. Vi har väl alla passerat sådana milstolpar, som innebar att ett nytt skede i livet tog sin början.

Men så har vi 65-årsdagen, ifall vi väljer att gå i pension. Frågan är bara vad den dagen i så fall innebär - slutet på något eller en ny början? Slutet på många års mer eller mindre slitsamt och/eller stimulerande arbete eller början till något helt annat som vi tidigare aldrig riktigt hunnit ägna oss åt - stillhet och vila, fritidsintressen, resor, studier eller kanske rentav andra arbetsuppgifter som vi längtat efter att få ta itu med? Svaren skiftar förvisso, och det sannaste svaret är väl att pensionsåldern innebär såväl en avslutning som en nystart i livet - under förutsättning att hälsans dyra gåva förunnas oss, något som blir allt mindre självklart med åren.

Själv har jag valt att ta ut pension från och med maj månad. Jag kommer dock att ha kvar en halvtidsanställning på Jubileumsfonden men hoppas att i stort sett kunna fortsätta med de arbetuppgifter jag hittills haft - framför allt att undervisa här i Israel och i Sverige. Dessutom har jag från 1 april blivit ansvarig präst i svenska församlingen här i Jerusalem. Det är en tredjedels tjänst, och lönen betalas till Jubileumsfonden av Svenska kyrkan i utlandet (SKUT).

Så i det stora hela innebär min 65-årsdag ingen större förändring. Samtidigt gör pensioneringen att jag nu kan åta mig en ny uppgift som fyller mig med glädje och förväntan. Jag har fått en förfrågan om att hjälpa till och bygga upp ett *master program* i judaistik (*Classical Judaism*) vid Lutheran Theological Seminary i Hong Kong från och med höstterminen. Fast egentligen innebär denna inbjudan en fortsättning och fullbordan av något som började för över 30 år sedan, när en av mina internationella studenter på Svenska teologiska institutet hette Simon Chow och kom från Hong Kong. Sedan dess har han blivit präst, teologie doktor och professor, och

Lutheran Theological Seminary i Hong Kong.

idag är han rektor för den teologiska högskola där han då var student och som nu inbjuder mig att komma och undervisa.

Men ska jag vara ännu mera precis, började det redan för 42 år sedan, när jag själv var student på Svenska teologiska institutet och för första gången fick möta levande judendom. Det var ju först då som jag på allvar blev medveten om hur djup relationen är mellan judar och kristna, och hur mycket denna relation har präglat den kristna teologin genom tiderna, på gott och ont. Det handlar både om att upptäcka ett gemensamt rotsystem och om att bli medveten om hur tidigt och sedan ihållande den hednakristna kyrkan kom att förhäva sig över olivträdets naturliga grenar - det som Paulus varnade för i Romarbrevet 11. Föga anade jag den gången att Jerusalem skulle bli mitt hem, och att jag skulle få ta emot studenter här från hela världen och även i någon mån få vara med och bära ut "Guds Ord från Jerusalem", som det står hos profeten Jesaja 2:2-4.

Lutheran Theological Seminary har som upptagningsområde hela Sydostasien och stöder kyrkor och teologiska seminarier i Bangladesh, Indonesien, Filippinerna, Kambodja, Kina, Laos, Malaysia, Myanmar, Nepal, Sri Lanka, Taiwan, Thailand och Vietnam. Där studerar alltså många blivande lärare, präster och teologer från länder där kristendomen i växlande grad utgör en förföljd minoritet och är i stort behov av hjälp och kontakter med kristna i andra länder.

Översiktsbild över Lutheran Theological Seminary i Hong Kong.

Eftersom jag har ganska många uppgifter här i Jerusalem, kommer jag att begränsa min verksamhet i Hong Kong till två intensivkurser per termin. Till hösten ska jag ge en kurs i judisk tro och

judiskt liv med särskild inriktning på gudstjänstlivet och högtiderna, och nästa kurs ska behandla den rabbiniska litteraturen.

Jag hoppas att då och då kunna ge er lite glimtar från detta nya verksamhetsområde i kommande nyhetsbrev.

Först och sist vill jag nu tacka alla er som på olika sätt kommit ihåg mig i samband med min 65-årsdag. Tack för kort, brev och telefonsamtal! Tack för alla gåvor och kärleksfulla hälsningar som skickats in till Jubileumsfonden! De gör det möjligt att fortsätta den verksamhet som grundlades när fonden bildades för femton år sedan. Tack vare er vänskap och generositet kan arbetet gå vidare. För mig känns det djupt meningsfullt att få fortsätta verka för fördjupade kunskaper om judendom och kristendom och om det bibliska arv som både skiljer och förenar oss. Om den kunskapen får leda till ökade insikter i vår egen tro samt till djupare lyhördhet och respekt för varandra, har Jubileumsfonden inte grundats förgäves.

Än en gång ett innerligt tack till er som på olika sätt gjort detta arbete möjligt genom åren! Jag hoppas att det ska kunna fortsätta länge ännu.

När detta skrivs, står den kristna pingsten för dörren. I tisdags kväll firade jag den judiska pingsten tillsammans med mina grannar. På hebreiska heter den *shavuot*, "veckohögtiden", och firas framför allt till minnet av den händelse i Israels folks historia som utgör själva grunden till både judendom och kristendom - Gudsuppenbarelsen och förbundet på Sinai berg (se 2 Mos 19-20; 5 Mos 4-5). Pingsten ger oss anledning att med tacksamhet tänka på det Gudsord som gavs en gång till Israels folk och som under århundraden så småningom växte till det vi nu kallar Bibeln. I varje generation har det ordet sedan blivit levande, tagits emot och troget burits vidare av Guds första förbundsfolk fram till idag. För kristna handlar pingsten framför allt om hur detta Gudsord på nytt blev levande genom det andra stora pingstundret här i Jerusalem (se Apostlagärningarna 2) och sedan gick ut på olika tungomål i hela världen för att bäras vidare av nya slakten och folk så länge denna världen står.

I glädje och tacksamhet över pingstens två stora under hälsar jag er varmt från Jerusalem!

Er tillgivne

P.S.

I samband med min 65-årsdag fanns följande artikel på familjesidan i tidningen Dagen: <http://www.dagen.se/famili/jubilar/jerusalem-ar-varldens-mittpunkt-pa-flera-satt/>

D.S.

Göran Larssons jubileumsfond för judisk-kristna relationer:

Adress i Israel: Hatekufa 17/4, 92628 Jerusalem

tel. 00972-2 648 1979 eller 00972-50 685 0346 (mobil)

Adress i Sverige: Lunden, 519 94 Björketorp

tel. 0730-94 95 04

E-postadress: goran.larsson@judiskkristnarelationer.se

Hemsida: www.judiskkristnarelationer.se

PlusGiro (Postgiro) 195 85 45-4

Bankgiro 5374-4249

Bank: Nordea

Ibannummer: SE17 9500 0099 6042 1958 5454

BIC eller Swiftkod: NDEASESS